

mõllemad omma tööle, ütles perremees Martin wiha-
haga. Ja kui ta näggi, et Maria tuppä ja Jürril
talli said läinud, läks ta kohhe Hanso juure. Ja
sinna tulles ütles ta: sul olli õigus, Hans, kui sa
mulle rääkisid, et minna Maria ja Jürril tahhesti
sallaja asja ajavad. Mul olleks küll sinuoga rää-
kimist, agga se olleks parram, kui meie sedda sealt
enne wälja sadaksime — ja näitis Iwani peale, kes
toa mureks istus ja puulusitaid leikas.

Se ei osta jo mitte sõnnagi Ma keelt, ütles
Hans, weel wähhem võib ta midagi wäljasões-
tada. Hans läks lappi juure, wõttis wina ja leiba
wälja; mõllemad istusid lauda, sõiwad, jõiwad ja
aiasid hiljusest jutto, agga ommeti nenda, et Iwan
kõik wõis kuulda.

Kule Hans, kurrat on lahti. Jürril emma on
omma surmawodi peal Jürrile ülestunmistanud,
et minna Maria isä ramato ja need 3000 rubla
wasto wõtnud, ja ma ollen praego omma förwa-
dega kuulnud, kui Jürril sedda luggu karwapealt
Mariale kõik ärrasellekas. Selle juures piddasid ka
ühheskoos nõu, et Jürril homme piddi tullesma tüd-
rukud minna käest enesele naeseks pakkuma.

Noh, mis teie arwate tehha? küsis Hans.

Jubba ma ollen Jürrile lolutanud, et ta ennaft
jo homme minna maiast peab wälja tassima, ja et
Maria selle narriga üht sõnna ennam ei pea rääki-
ma. Agga selle peale ähwardas teomees kohtuga.
Mis sa arwad, Hans, mis tulles tehha?

Sm! minna nõu on, et peab Jürril förwale
murretsema.

Kuddas sa sedda arwad? küsis Martin.

Se asja on lerge, wastas öel Hans. Teie wanna
maia tohtsite teie jo ammu mahhalistuda ja uut
maia ehhitada. Pistke maia põllema ja siis se on
lerge Jürril ülle maia põllemise parrast kohtus lae-
hada. Need wannad mädand palgid ei olle ühtegi
wäärt; mis liiwit on, egga se ei põlle, waid jääb
terweks, ja teil tulles pealegi tassuts, et ei prugi
maia mahhalistuda. Mi paljo aega annab tulles
wiist, et maia-asja jõuab wäljatanda. Sedda mahte
saab tulles küll.

Ei, Hans, ei ma selle nonga woi leppida.

Tehke, kuddas tahhate, naber Martin, agga ilma
sellela wõite eh! jo tunnahomme omma maiast ja
made pealt ärraetud sada, kus teie omma endine
teomees teile perremehhels wõib sada. Kui ma kohto-
ees wanduma pean, siis jäte teie üks waene mees.

Kas sa ei tea üht teist nõu? küsis Martin.
Minna pe n maiapõlletajaks jäma ja sedda teise
süüts ajama? ei, — se ei lähhe mitte lorda.

Noh, ütles Hans, siis minna tahhan teile sedda
head tehha, ja teie maia põllema panna. Iggakõik
lullas teab, et Maria mulle on lubbatud. Regi
ei tulles selle mõtte peale et minna teie maia ollen
põllema jutand. Teie wõite homme õhto ärrasõita.
Et Maria Jürriga mitte kollo ei saaks, pange tedda
omma tuppä lullko tahha ja andke wõtti minna